

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

ВЕЛИКИ ПОСТ 2012, ГОДИНА 13

О. АЛЕКСАНДАР ШМЕМАН О ВЕЛИКОМ ПОСТУ (одломци)

Многи су прихватили идеју да је Велики пост време када је нешто, што је иначе само по себи добро, *забрањено*. Као да Богу чини задовољство да нас нечим мучи! Међутим, пост је нешто сасвим супротно од тога... Без разумевања Великог поста као путовања у дубину наше човечности, пост губи свој утицај. ... Када човек крене на пут, мора да зна куда иде. Тако је и са Великим постом. Пре свега, Пост је духовно путовање, а крајњи циљ му је Васкрс, *Празник над празницима*... Стога морамо почети са тим да разумемо везу између Великог поста и Васкрса. ... Све ово треба да се тиче *мене, моје вере, мог живота, мог учешћа у Цркви*. Зар није онда и моја дужност да разумем учење своје Цркве о Великом посту, да покушам да будем православни хришћанин не само по имену, него по животу? ... За многе, а можда и за већину православних хришћана, Пост се састоји у једном одређеном броју формалних, претежно негативних, правила и прописа: у уздржавању од извесне хране, забава и, можда, биоскопа. У таквом је степену наше отуђење од стварног духа Цркве да нам је готово немогуће да разумемо да постоји и *нешто друго* у посту - нешто без чега сви ови прописи веома много губе од свог смисла. Ово *нешто друго* може најбоље да буде описано као *атмосфера, клима* у коју човек улази, а то је, пре свега, стање ума, душе и духа, који седам недеља прожима наш целокупни живот. Сврха поста није у томе да нас принуди на некакве формалне обавезе, већ да *омекша* наше срце, тако да би се оно отворило за стварност духа, да бисмо доживели скривену *глад и жеђ* за заједничарством са Богом. До ове посне *атмосфере*, овог јединственог *стања духа* долази се првенствено преко богослужења...

Императив је да, за време целог поста, бар једном присуствујемо Литургији пређеосвећених Дарова, са духовним доживљајем који из ње проистиче... Не прихвата се при овом позивање на услове живота, недостатак времена и слично, јер, ако чинимо само оно што се “лако уклапа” у услове нашег живота, тада основни смисао великопосног подвига постаје апсолутно бесмислен. Не само у 20. веку, него, у ствари, од Адама и Еве, овај свет је увек био препрека за испуњавање Божијих заповести. Према томе, ништа ново или посебно у нашем “модерном” начину живота. Дефиитивно,

све зависи од тога да ли своју веру узимамо *озбиљно* или не... Они који мисле о црквеним службама само у терминима “обавеза”, који се увек распитују о неопходном минимуму (“колико пута треба да посећујемо цркву? колико често треба да се молимо?”), никада не могу да разумеју праву природу богослужења, које нас одводи у другачији свет - свет Божијег присуства - води нас тамо

куда нас наша огреховљена природа не може природно да доведе. ...

Шта је заправо прави пост? ... То је, пре свега, унутарње очишћење. ... Велики пост је погодно време да измеримо невероватно површан карактер наших односа према људима, стварима и раду. ... Велики пост је време тражења *смисла*: смисла властитог професионалног живота као призива, смисла мог односа према другим особама, смисла и значаја пријатељства, смисла моје одговорности. ... То је време да се прочита и религиозна књига. Није циљ овог читања да се повећа наше знање о религији. Оно је, углавном, зато да се очисти наш ум од свега оног што га испуњава. Невероватно је колико је наш ум оптерећен свим врстама брига, интереса, стрепњи и утисака, и колико мало контроле имамо над свим тим. ... Велики пост је време за контролу нашег говора. ... Ми немамо појма како, у ствари, својим речима стално утичемо један на другога - најзад, људи бивају обраћени Богу не зато што је неко могао да им да бриљантна објашњења о Богу, већ стога што су они у њему видели ону светлост, радост, дубину, озбиљност и љубав, које једино откривају присуство и силу Божију у свету. ...

Велики пост даје одговоре на питања шта је покајање, зашто нам је оно потребно, како треба да му приступимо. Он је заиста школа покајања, коју сваке године мора да похађа сваки хришћанин, да би продубио своју веру, да би проценио и, ако је могуће, изменио, начин свог живота. То је дивно поклоничко путовање на сам извор православне вере, то је поновно проналажење православног животног пута...

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ВЕЛИКОГ ПОСТА:

- Јутрење (пон, уто, чет): 07:30
- Јутрење (сре, пет): 07:00
- Вечерње: 17:00
- Бденије уочи недеље и празника: 17:00
- Св. Литургија недељом и када празник пада у радни дан: 09:00
- Литургија пређеосвећених Дарова (сре, пет): 07:30
- Заупокојена Литургија (суб): 07:30
- Молебан српским светитељима (уто): 17:00
- Акатист Св. Јовану Шангајском (чет): 17:00
- ИСПОВЕСТ: свакога дана на јутрењу и вечерњем/бденију

О СВЕТОМ ПРИЧЕШЋУ

Цео живот хришћанина јесте и треба да буде припрема за Свето Причешће, исто као што тај живот јесте и треба да буде духовни плод Светог Причешћа. ... Цео наш живот се просуђује и мери нашим чланством у Цркви и стога нашим учествовањем у Телу и Крви Христовој. Цео он треба да буде испуњен и преображен благодаћу овог учествовања. Најгора последица наше садашње праксе је да она “одсеца” припрему за Свето Причешће од самог живота и чини наш стварни

Света Литургија се зато и врши, да би верни не само чули речи Светог Писма и поуку, и учествовали у молитвама, него превасходно зато да би, приступивши Светом Причешћу, задобили његове благодатне дарове.

Патријарх српски Павле

живот још профанијим, још неповезанијим са вером коју исповедамо. Али, Христос нам није дошао да бисмо ми одвојили мали део нашег живота ради “религиозних обавеза”. Он је тражио целог човека и свеукупност његовог живота. Он нам је оставио Свету Тајну Причешћа са Њим самим, да би она могла осветити и очистити

цело наше биће и повезати све аспекте нашег живота са Њим.

О. Александар Шмеман

Како ће да нам користи Свето Причешће ако не подносимо некога, а сви смо ми деца Божија? Узећемо тада Свето Причешће, али не на спасење јер смо у себи задржали паклену особину, која је зла.

Старац Тадеј

На исповест можете доћи свакога дана током и након јутарњег и вечерњег богослужења или бденија. Молимо вас да ову Свету Тајну не остављате за сам дан Литургије, као извесну формалност и услов за Причешће, губећи тиме и могућност молитвеног учествовања у Литургији, због чекања у дугим редовима за исповест. Права исповест је стајање читавим бићем пред Лицом Христовим, разоткривање свих потамнелих делова своје душе, без препричавања догађаја, правдања себе и осуђивања других; праву исповест прати бол због тога што смо, својим, сагрешењима, ранили самог Христа, али из ње исходи и решеност да те грехе не понављамо, колико је у нашој моћи. Искрена исповест доноси мир души, прочишћење и радост. Ако вам је потребно ближе упућивање у смисао ове Свете Тајне, можете о томе поразговарати са својим парохом или исповедником.

У продавници Саборне цркве можете купити све што је потребно за припрему Славе, венчања, крштења и парастосе. За славске поклоне, дарове ближњима и личну духовну ризницу, препоручујемо вам: књиге, музичке ЦД-ове, ДВД издања и филмове, часописе, мултимедије, молитвенике, издања за децу, сувенире и црквене производе наше продавнице. Посебно издвајамо комплете САБОРНИКА - укоричене зборнике билтена Саборне цркве, који се читају и као својеврсна књига и ризница духовних поука, прича и путоказа.

ПОМОЋ ЗА САБОРНИ ХРАМ!

Живот и наслеђе Саборне цркве изграђивали су људи знаменити и умни, свети и безимени, свако по мери својих снага, могућности и воље. Под сводовима овог храма, где векови постају вечност, живи дух светих патријараха, архијереја и српских владара, просветитеља, задужбинара и добротвора, свештенослужитеља и верног народа. Приносе се молитве за све нас, а над њима се надвија живоносна снага моштију Св. Стефана Штиљановића, Св. кнеза Лазара, Св. цара Уроша и Св. Јована Шангајског. Дела и заоставштина наших предака су оне непролазне нити од којих је изаткано духовно, национално и културно ткање српског народа. Ако ми дајемо Цркви и онима којима је потребно - и Бог ће давати нама. Он у нама тражи градитеље и активне учеснике у животу Цркве и свог отачаства.

Одузимањем имовине Саборној цркви, после Другог светског рата, за време комунистичке национализације, Саборна црква је остала без извора средстава којима се храм издржавао. И данас, ХРАМ МОЖЕ ДА ОПСТАНЕ ЈЕДИНО ЗАХВАЉУЈУЋИ ВАШОЈ ПОМОЋИ И ПРИЛОЗИМА. И најмањи прилог - по мери Ваших могућности, биће драгоцен помоћ да Саборна црква Св. Архангела Михаила настави да живи и сачува се за будуће нараштаје. АКО И ВИ ЖЕЛИТЕ да budete поменути као ДОБРОТВОР Саборне цркве у Београду, помажући њену обнову и рад, можете то учинити на следеће начине: позивом на телефон благајника Саборног храма, јереја Славише Поповића: 064/800-1331, или уплатом жељеног износа у Комерцијалној банци, на жиро рачун Саборне цркве Београд број 205-58219-31, са позивом на број 230001.

Са молитвеном благодарношћу,
Управа и братство Саборне цркве

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.